

Wie was Lucy Stone?

Lucy Stone, geboren in 1818 in Massachusetts, wijdde haar leven aan het verbeteren van de rechten van Amerikaanse vrouwen. Ze steunde de Women's National Loyal League, die werd opgericht door Elizabeth Cady Stanton en Susan B. Anthony (hoewel Stone en de twee later op gespannen voet zouden staan), en in 1866 hielp de American Equal Rights Association. Ze organiseerde ook en werd gekozen tot president van de State Woman's Suffrage Association of New Jersey, en bracht haar leven door met het dienen van de zaak. Stone stierf 30 jaar voordat vrouwen eindelijk mochten stemmen (augustus 1920), op 18 oktober 1893, in Dorchester, Massachusetts.

Vroege leven en familie

Invloedrijke vrouwenrechtenactivist en abolitionist Lucy Stone werd geboren op 13 augustus 1818 in West Brookfield, Massachusetts. Lucy Stone, een van de negen kinderen van Francis Stone en Hannah Matthews, was al vroeg in het leven doordrenkt met de deugden van de strijd tegen de slavernij van haar ouders, beiden geëngageerde abolitionisten. Stone was slim en duidelijk gedreven en was ook niet bang om in opstand te komen tegen de wensen van haar ouders. Nadat ze haar oudere broers had zien studeren, tartte de 16-jarige Stone haar ouders en volgde ze een hogere opleiding.

Opleiding

In 1839 ging Stone voor slechts één termijn naar Mount Holyoke Seminary. Vier jaar later schreef ze zich in aan het Oberlin College in Ohio. Terwijl Oberlin zichzelf als een progressief instituut aanbood, bood de school geen gelijk speelveld voor vrouwen. Als gevolg hiervan heeft het college Stone de mogelijkheid ontzegd om haar passie in het openbaar na te streven. Stone, die haar weg door school betaalde, studeerde in 1847 cum laude af en werd de eerste vrouw uit Massachusetts die een bachelor behaalde.

Geprezen spreker

Onder leiding van William Lloyd Garrison, die ze in Oberlin had ontmoet, vond Stone al snel werk bij de American Anti-Slavery Society. Haar werk met de organisatie maakte gebruik van haar voortdurende en verhoogde passie om slavernij uit te roeien. Het lanceerde ook haar carrière als spreker in het openbaar. Hoewel ze regelmatig werd tegengehouden door tegenstanders (ze werd zelfs ex-gecommuniceerd door de Congregational Church, de religie van haar ouders), kwam Stone naar voren als een uitgesproken stem in de anti-slavernijbeweging en de oorzaak van de rechten van de vrouw.

Prestaties

In 1850 riep de pionierende Steen het eerste nationale Vrouwenrechtenverdrag bijeen. Gehouden in Worcester, Massachusetts, werd het evenement geprezen als een belangrijk moment voor Amerikaanse vrouwen, en Stone was een gevierde leider. Haar toespraak op het congres werd landelijk in kranten gepubliceerd. De volgende jaren hield Stone, die goed werd betaald voor haar toespraken, een meedogenloos schema aan, reisde door Noord-Amerika om een lezing te geven over vrouwenrechten terwijl ze haar jaarlijkse congres bleef houden. In 1868 was ze mede-oprichter en werd president van de State Woman's Suffrage Association of New Jersey, die later zou worden opgevolgd door de League of Women Voters van New Jersey in 1920. Ze lanceerde ook een New

England-hoofdstuk van de vereniging en had geholpen bij het vinden de American Equal Rights Association.

Priveleven

In 1855 trouwde Stone met Henry Blackwell, een toegewijde abolitionist die twee lange jaren had geprobeerd zijn collega-activist te overtuigen om met hem te trouwen. Hoewel ze aanvankelijk de achternaam van haar man aannam, koos ze ervoor om een jaar na hun huwelijk terug te gaan naar haar meisjesnaam. "Een vrouw mag niet meer de naam van haar man nemen dan de hare," legde ze uit in een brief aan haar echtgenoot. "Mijn naam is mijn identiteit en mag niet verloren gaan." Op hun feitelijke huwelijk protesteerden zowel zij als Henry ook via een ondertekend document tegen het idee dat een man legale macht over zijn vrouw heeft. Het echtpaar verhuisde uiteindelijk naar Orange, New Jersey en werd de ouders van een

dochter, Alice Stone Blackwell.

Later activisme

Zoals bij elke spraakmakende politieke beweging, ontstonden kloven. Na de burgeroorlog stond Stone op gespannen voet met collega-suffragisten Susan B. Anthony en Elizabeth Cady Stanton, beide voormalige bondgenoten die zich diep verzetten tegen de steun van Stone voor het 15e amendement. Hoewel het amendement alleen zwarte mannen het stemrecht garandeerde, steunde Stone het, redenerend dat het uiteindelijk ook tot de vrouwenstem zou leiden. Anthony en Stanton waren het hier niet mee eens; ze vonden dat het amendement een halve maatstaf was en waren verontwaardigd over wat zij zagen als het verraad van Stone aan de vrouwenrechtenbeweging. In 1890 echter, grotendeels dankzij het harde werk van Stone's dochter Alice en Stantons dochter Harriot Stanton Blatch, de vrouwenbeweging herenigd door de vorming van de National American Woman Suffrage Association. Hoewel Stone leefde om het einde van de slavernij te zien, stierf ze 30 jaar voordat vrouwen eindelijk mochten stemmen (augustus 1920), op 18 oktober 1893, in Dorchester, Massachusetts. Haar as wordt bewaard in een columbarium op de Forest Hill Cemetery in Boston.

Bron: Wikipedia